

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	4 forint.
Fél évre	2 forint.
Negyed évre	1 forint.

Egyes szám ára 8 krajczár.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Főter sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvetetnek a kiadóhivatalban.

Vidéki központok.

Minden eszmét, minden gondolatot, mely a vidéki központok létesítését karolja fel, örömmel fogadunk. Valósággal lekötelező háláérzet ébred a vidéki polgárság lelkében, ha látja, hogy a sajtó tekintélyes központi organumai is szívesen és komolyan foglalkoznak ezzel a gondolattal.

Eötvös Károly, ez a nagyészű, jó magyar ember, Nagyváradon a tiszteletére adott lakomán pohárköszöntőt mondott, melyben vidéki nemzeti központok megteremtésének szükségét hangoztatta. Az „Egyetértés” vezérekben méltatja ezt a pohárköszöntőt és hangsúlyozza, hogy a magyar nemzeti köztörekvésnek kellene arra irányozódnia, hogy ez az eszme valóra váljon. Bizvást mondhatjuk, ugymond, hogy az egységes magyar nemzeti állam kiépítésének nagy és fontos ideája szervelesen összefügg a vidéki nem-

zeti központok teremtésének gondolatával.

Olyan viszonyok közt, amikben mi magyarok élünk, még akkor is feltétlenül nagy szükség lenne erős vidéki központokra, ha a rohamosan, szinte egészségtelenül nagy arányokban fejlődő fővárosból a legtisztább és legmagyarabb nemzeti szellem sugározniék ki a nemzeti orgánizmusba. Még ebben az esetben is arra lenne szükség, hogy ez a szellem állomásokat tartson nagyobb, erősebb vidéki központokon s ezekből új erővel, a különféle vidéki viszonyok váltakozó sajátosságainak megfelelő formákban terjedjen tovább kisebb városokba, községekbe, falvakba, mindenfelé, hol a nemzeti orgánizmus véreirei lüktetnek.

A nagy vidéki központok lennének arra hivatva, hogy lendületes társadalmi élet uralkodjék bennük s ugyszólván iskolái legyenek a nemzeti érzésnek, gondolkodásnak, törekvésnek. Hogy bennük tisztázódjék, kristályozódjék a magyar

felfogás. Hogy elemeket neveljenek, melyek mindenképpen alkalmasak arra, hogy a kozmopolitikus áramlatoknak kitett főváros nem tisztán magyaros hatásait a maguk tevékenységével ellensúlyozzák. És hogy ébren tartsák és hogy fejlesszék is a nemzeti szellemet. Ámde ahhoz, hogy a vidéki társadalmak birjanak ehhez elegendő erkölcsi erővel, szükséges, hogy ezek a vidéki társadalmak fizikai képességekkel jól kicö-löpözött alapokon nyugodjanak. Szükséges, hogy a vidéki nagyobb városok erős kulturális és gazdasági intézményekkel rendelkezzenek. Szükséges, hogy vonzó erejük legyen abban a körben, melyben hatásai érvényesülhetnek és amelyben ezeknek a hatásoknak érvényesülniök is kell.

Magyarországon kevés ilyen vidéki nemzeti központ van. És azt észlelték, hogy inkább fogynak, semminthogy szaporodnának. Hogy inkább elmaradoznak, semhogy fejlődjenek. Természetes következőse

TÁRCSA.

A négy évszak.

A négy évszak közül
Melyiket szeretem?
Tél, tavasz, nyár és ősz,
Melyik kedves nekem?
Képzetelem előtt
Hadd vonuljanak el,
Mindegyik a maga
Buja, örömmel.

Jön a tél. Emlékszem
Még mint vidám gyermek,
Hogyan örültem a
Hulló hópelyheknek!
Mennyire tetszetek
A függő jégesapok!
Nyújtogattam apró
Kezeim utánok.
Hát mikor előállt
A cifra esengős szán! . . .
Nálam boldogabb a
Világon sem volt tán,
S ha az est beállott,
A kandalló mellett
Nagyanyó ajkáról
Lestem a meséket.
Majd megint fakgattam
Kis Jézus mit küldhet?
Emlékszem, mint gyermek,

Szerettem a telet.
. . . Azóta eltűntek
A tündérszép évek,
Most a tél látásán
Örömet nem érzek;
Epen oly kegyetlen,
Mint kiket rettegtek,
A kik előtt futok,
Bujok: az emberek.
Keze, mint ezeké:
Dermesztő jéghideg,
Ajakán oly metsző,
Fagyos a lehelet.
S könnyükkel szememben
Ott ülök ágyamon
Nines ki mesével
Alomba ringasson!
Oh ezek a hosszú,
Gyötrelmes éjjelek!
Nem, nem, nem szeretem, —
Félem most a telet!

Álmából fölébred
Ismét a természet,
Leveti a régit
S új köntöst vesz, szepet;
Mint a fiatal lány
Cicómázza magát,
Ékül szolgál neki
Fű, fa, lomb és virág.
Megérkeznek sorra
A vándor madarak,
Sebesen repülve

Tették meg az utat.
De pihenőt még sem
Engednek maguknak,
Zöld lombok rejtékén
Kiesi fészket raknak.
S míg szorgosan gyűjtnek
Fűszálat levelet:
Egy kis lány s a párja
Ibolyát keresnek.
Ha lelnek egy szálat
Ossze-összenéznek,
Megesőkolják szépen —
Azután eserélnek.
Szíveik megértik
E néma beszédet
S úgy örülnek, hogy már
Itt van a kikelet.
. . . Hallgatom, hallgatom
Vidám danájukat,
És úgy fáj a szívem,
Hogy szinte megszakad.
Oh értem, hogy a kik
Szeretnek s boldogok:
Kedvelik, óhajttják
Ezt a szép évszakot. —
De a kinek szemén
Csak könnyüket fakaszt,
Mért várnám örömmel
Mért várnám a tavaszt?

Egyre égetőbbé
Lesz a nap sugára,
Erleli a kalászt

ez annak az egyoldalúságnak, a mivel a magyar állam közkormányzata a hatalmat kezeli. Annak az egyoldalúságnak, a mivel az állam a nemzeti irányzat fejlesztése körül munkálkodik s úgy a kulturális, mint a közgazdasági intézmények alkotása terén eljár. Az államhatalom ahelyett, hogy az intézményeknek okos, célszerű és a nemzeti erők általános fejlesztésének érdekeivel megegyező decentralizálását csinálná meg: mindent a fővárosba hord össze. Olyan államban, melynek erős, egységes nemzeti közszelleme van, ez rendén is volna. Mert a fővárosban összecsoportosított nemzeti intézmények fokozzák a nagy központ szellemi erejét, mely azután hamisítatlan nemzeti karakterrel sugárzik szét az országban. De a magyar állam nem ilyen. A magyar államban még ezután kell megteremtteni a közszellem teljesen nemzeti egységét. És ez nagy nehézségekkel jár Magyarországon, ha a fővárosból kisugárzó szellem még oly tiszta és még oly erős lenne is: akkor is zavarossá lenne, akkor is meggyengülne, akkor is hatását vesztené, míg elér az ország szívéből távol eső részekbe. Főképen pedig olyan pontokra, ahol az ilyen szellemet nem szívesen fogadják, s ahol a magyar nemzeti törekvések érvényesülésének egyenesen útját állja a nemzetiségek magyarelles munkálkodása.

Mindan józanészü ember belátja, hogy Magyarországon minden vidéknek szüksége van a magyar nemzeti szellem fejlesztése érdekében egy-egy erős központra. Olyanra,

mely nemesak magába szívja a fővárosból kisugárzó erőket, hanem ezeket kihalászní, a salaktól megtisztogatni és továbbítani is képes.

Ilyen központok teremtéséről egyszerűen megfeledezett eddigelő a magyar államhatalom kormányzati bölcsessége. Mi következtetéseket alkotta a nemzeti intézmények alkotása körül észlelhető egyoldalúságnak? Az, hogy Budapest rohamosan fejlődik. Hogy Budapest ugyszólván magába szívja a nemzeti organizmus fizikai erejét. Hogy az ország összes vidékeiről minden érvényesülni törekvő erő idetolakodik. És minthogy Budapestnek még ninesen meg az az erős és egységes magyar nemzeti közszelleme, a mely képes volna magyarrá tenni mindent, ami benne összegyülekezik: még a vidékről ideseregülő nemzeti elemek is gyakorta elvesztik nemzeti tulajdonságaikat s feloldódnak a kozmopolitikus áramlatban. — Ennélfogva nem is igaz az, hogy a magyar főváros rohamos fejlődése egyenesen hasznára van az általános magyar nemzeti kulturának. Az meg, hogy a vidéki erőknek a fővárosba való tolakodása nem növeli, hanem ellenkezőleg gyöngíti az ország közgazdasági erejét: egészen bizonyos.

Vidéki központokat kell tehát teremteni! Erre kell törekednie az államhatalomnak is. De okosan ám! Nem hebehurgván. *Nem úgy, hogy az államhatalom áldozatokat hozzon és ezekkel fiztessze egyes vidéki városok politikai szolgálatait.* Nem úgy, hogy kedvezésképen osztogasson egynémely városnak intézményeket azért, hogy ezeket lekötelezze. Nem úgy,

hogy a városok koldulgatni legyennek kénytelenek. Nem úgy, hogy a vidéki városok közönsége eserebe odaadja a kormányának politikai függetlenségét. És főképen pedig nem úgy, hogy intézményeket adogasson oda, ahova nem valók, s városokat szutenáljon, melyek erős nemzeti központok kialakulására mindenféle mesterséges kedvezés mellett sem alkalmasak.

Nálunk eddigelő ilyen irányban történt a vidéki városok állami támogatása. A támogatás nem volt egyéb, mint politikai kortes-szolgálatok jutalmazása. Magasabb szempontok, nagy nemzeti érdekek, igaz önzetlenségtől áthatott bölcsesség nem vezette kormányainkat.

A vidéki viszonyok alapos ismerete nélkül, — csak kicsinyes egyéni érdekek és hiúságok sarkantyúzták kormányférfiainkat az ebbeli tevékenységben.

Ezért maradoznak el a vidéki városok. Még azok is, melyek mindenképen hivatva lennének arra, hogy nagy nemzeti központok legyenek és nagy nemzeti missziót végezzenek. — Változtatni kell az irányzaton. Új rendszert kell meghonosítani Magyarországon a vidéki városok fejlesztése dolgában. Olyan rendszert, melynek vezető szellemében összetorrijon az államhatalom áldozatkészsége a kormányok becsületességével, önzetlenségével és igazán magyar nemzeti törekvésével.

Aucun.

A huszár szerelme.

*Megfordultam sok vidéken
Sok földet bejártam,
Szerelmemre, boldogságra
Oly cpedve vártam.*

*Hogy szeretői fognak egymást
Ő és én, mi ketten . . .
Szőke lány sötét szemének
Végre rabja lettem!*

*Ő is szeret. S bár nyakamba
Fűzte rózsás karját,
Mégsem leszünk egymásé, mert
— Mások nem akarják!*

*És kacagni hallanak csak
Kik körültem járnak:
Hej mert tilos be nem csúpcse
Sírni a huszárnak!*

Egy huszár.

H I R E K.

— **Szobrot batthyáynak.** Az aradi gyásznapi felszázados évfordulója alkalmából a fővárosi és a vidéki polgárság körében mind nagyobb tért hódít az a hazfias eszme, hogy gróf Batthyány Lajosnak, Magyarország első független miniszterel-

Szép aranyárgára.
Ropkód a pillangó
Virágról-virágra,
Nárcisz, jácmin, jácint,
Láljom tulipánra.
Ha le nyugszik a nap
És az alkony eljő:
Szerelmemről suttog
Rózsának a szellő.
S szép fejét a rózsá
Le-lehajtogatja,
Oly nagy boldogsága
Talán el sem bírja.
Az erdő mélyéből
Büvös ének hangzik,
Egyszerre fáj és vonz,
Ígéz és andallit.
Fel-felhangzik halkan,
Majd végképen, elhal —
Tudod e, hogy mi az?
A szép csalogánydal.
Reggel az erdőt
Bejárják a méhek
Szorgalmasan gyűjtik
Kasokba a mézet.
Sűrű lombok, eserjék
Közé ha benézek,
Madárfiókákat
Rejteget a fészek.
Bárhová tekintsek
Minden élvez, örül,
Mit keressek én itt
K inommal egyedül?

. . . De ha feeske, gólya
Dél felé költöznek,
Zöld szín helyett sárgát
Oltnek a levelek,
Mikor elnémulnak
A dalos madarak,
A piros virágok
Mind, mind elsápadnak:
A napot mindinkább
Elfedi a felleg,
Nesz nélkül hullnak a
Fáról a levelek,
És az eső lassan,
Csendesesen megered,
Sírja az ég a
Beteg természetet:
Akkor bejárom a
Rónát, a ligetet,
Ez a nagy némaság
Jól esik lelkennek.
S könnyeimet érzem
Lefolyni arcómon,
Lelkembe visszatér
Az eltűnt nyugalom.
Mem üldöz, nem gyötör,
Nem mar többé kimom,
Oh szinte jól esik
E esendes fájdalom.
Mint a virág, én is
Lehajtom fejemet.
Szeretem e halvány
Szótlan enyészetet!

Solty Gusztávné.

nökénel: szobrot állítsunk Budapesten az Új-épület telkén, hol a magyar szabadságról vértanúi halált szenvedett. A budapesti demokrata kör kezdeményezésére országos mozgalom indult meg, hogy a szobor költségeire a kívánt összeg megszereshető legyen. Mi is felkérjük olvasóinkat és a hazafias városi és vidéki közönséget hogy adományaikkal járuljanak hozzá a szoborköltségeihez, az egybegyűlt összeget küldjék be a Léva és Vidéke szerkesztőségébe. A pénzküldemények hirlapilag nyugtázva lesznek a központi szervező bizottsághoz beküldetnek. Adjatok, adjatok, a mit Isten adott!

— **Himen.** Leyrer László győri törvényszéki jegyző a napokban váltott jegyet szerető arájával Gyapay Tónika kisasszonnyal Geesén. Szívvel Gratulálunk!

— **Nemzeti gyásznap.** Október 6-án pénteken a vértanúhalált halt tizenhárom aradi nemzeti hős kivégzésének ötvenéves évfordulóján gyász ünnepet ült a magyar nemzet. A törvényhozás tagjai és a nemzet nagyjai testületileg zárandokoltak el az aradi Golgothára, legnagyobbbrózt azonban a városok és községek saját körükön belül gyászisteni tisztelettel és ünnepélyekkel ülték meg a szomorú napot. E városok közé tartozik Léva hazafias közönsége is, melynek minden osztálya minél impozánsabban igyekezett leróni kezeletét adóját. A nagy nap emléke a polgármester javaslatára a közgyűlés jegyzőkönyvében is helyet nyert; a templomokban gyászos isteni tiszteletet tartottak. A plébánia templomban — hol a városi tanács, a képviselőtestület sok tagja és a közbírák tisztviselői is megjelentek — Báthy László prépost-plébános, a páriszták templomban Sinkovits Ferenc kegyesrendi tanár tartott gyászmisét. — A főgymnásiumi ifjuság a dísz teremben gyűlt ezután össze, hol szépszámu vendégsereg előtt igen szép programmal ünnepeltek. — Az állami tanító képezde ifjusága, és a lévai kereskedő ifjak egylete szintén sikerült gyászünnepélyt rendeztek a szomorú évforduló emlékeztetőre.

— **Éleleptetes.** A király Nenílaha Gyula kassai kir. törvényszéki bírót a VIII. fizetési rangosztályba sorozott bírót nevezte ki. A vallás és közoktatásügyi miniszter dr. Ouyenou Gyula körnembányai főreáliskolai tanárt a VIII. fizetési osztály 3. fokozatába léptette elő.

— **A tüzoltóegylet vátsága.** A lévai önk. tüzoltó egylet — mely az erőlyes elnök és a szakavatott derék főparanesnok vezetése alatt eddig mindenki elismerését kivívta — valóságba jutott. Ereten elemek collisóba jöttek az elnökséggel, mire Hubert Vilmos elnök, Pázár Károly főparanesnok s a többi tisztviselők lemondottak. A félvezetett közgyűlés okkor új tisztviselőket választott, de ezek közül Faragó Samu elnök és Boleman László főparanesnok azonnal beadták lemondásukat. A tüzoltóegylet tehát most fej nélkül; megnyugtatóan szolgál azonban, hogy Pázár Károly főparanesnok és a többi tisztviselők veszély idején hajlandók szolgálatot teljesíteni, de eskü katonai assistencia mellett. Tekintettel az ügy sürgős voltára, a lemondott tisztviselők a kötelező tüzoltóság szervezésére kérték fel a városi tanácsot.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Krimszky Kálmán lévai kir. járásbírói díjnyelvet a vágsellyei kir. járásbíróshoz imokkára nevezte ki.

— **Kulisszák mögöl.** A mult szombati hetivásáron egy rövidlátó ur ember — ki szemüveget nem használ — igen bizalmasan köszöntött egy hölgyet, kit egyáltalán nem szokás figyelemre méltatni. Az ezerszemű vásárlóközönség észrevette a bizalmaságot, szájról-szájra adta, úgy hogy a feleség fülebe is eljutott. Ez kétségbeesett annál is inkább, mert mire a hír feljűva hozzá jutott, már a férje és a kétes hölgy közötti legszorosabb viszonyról regélt a fuma. Ügyvédhez szaladt a válóper megindítása végett s eskü az ügyvéd tapintatos és okos eljárásának sikerült a

dramának induló epizódját vigjátékká változtatni. A feleség kibékült, mikor megtudta, hogy ura elnézte azt a hölgyet, kívül életében akkor találkozott először, de felőle a közönségesen kívül egyébként akkor sem közelített. Szóint lett a béke — és most a férj uram szemüveget próbál viselni az orrán.

— **Hontvarmegye törvényhatósági bizottsága** f. hó 4-én tartott őszi rendes közgyűlésén az utjonnan szervezett arvaszöki III-ad úlnöki állásra Halász Ferenc ipolyvági szolgabíró, a „Honti Lapok” derék I. szerkesztőjét — a szöki II-od szolgabírói állásra pedig, mely szinte utjonnan lett szervezve, dr. Landauer Bélát választotta meg.

— **Színészek Lévan.** Most, hogy a szomorú őszi idők bekövetkeztek, szinte örömmel vesszünk minden olyan hírt, mely reményt nyújt arra, hogy a hosszu estőket kellemes és hasznos szórakozás közt élvezhetjük át. Fekete Miska a vidéki színtársulatok egyik legjobbjának igazgatója, ki társulatát val most Káronon át, a felső vidéken szándékozik körutát tenni, mely alkalommal — ha más társulatnak engedélye nincsen — 12—15, esetleg több előadásra Lévat, Ipolyvágot és Aranyos-Maréthát ejtendő utba. A merő fiatal, tehetséges vidéki színészekből álló társulat a következőkből áll: Nők: *F. Kis Lajos* drámai anya, *Medgyesi Erzsébet* primadonna, *Körösi Valéria* énekesnő, *Szirmai József* drámai hősnő, *Börsei Erzsébet* drámai szende, *Medgyesi Hanna* vígjátékos, *Börsei Mari* komikáné, *Abonyinó*, *Varga Anna*, *Szalaky Margit*, *Horváth Hortensia* karhálosnő és szedőszínésznő, *Férfiak: Fekete Miska* (igazgató) komikus, *Fischer Károly* jellem, szerelmes, *Szalaky Béla* társalgási, *Heggyi Izsi* baritonénekes, *Abonyi Gyula* kedélyes apa, *Ervös József* komikus, *Miklósi László* drámai apa, *Szigeti Ferenc*, *Horváth Sándor*, *Juhos Ferenc*, *Kádár Imre* karhálosok és segédszínészek. A karmester: *Török Margit*. — Szívevőn látjuk a derék színtársulatot s ha az előtűk szörnyül jó hírt jó előadásikkal fogják igazolni, közönségünkben bizonyára megjelölő pártfogót fogunk találni.

— **Eljegyzés.** Fischer Vilmos a szarnócai főparavallalt főkönyvelője eljegyezte Budai Huska kisasszonyt, dr. Budai Mór körorvos és útközlekpontyári igazgató leányát Zsarnócan.

— **A Selmechányi honvédszobor leleplezése.** Selmechányra, mely 1848-ban négy száz bányamunkást állított fegyverbe, több mint kétszáz ezer forintot adott külön a honvédségi felszerelésre s mely később az elnyomatás idején sok szenvedett maradás áldozatkésziségeit, f. hó 8-án léleplező ünnepet ült: a szabadságharc emlékére honvédszobrot állított. A város derék polgársága már negyven évvel ezelőtől íremtelte meg az alapot, a hól a most leleplezett honvédszobor épült. A szobor leleplezésének ünnepére a város meghívta az ország valamennyi törvényhatóságát. El is jöttek messze földről a törvényhatóságok képviselői, csak éppen maga a felső vidék volt gyéren képviselve. A vendégeket a legfigyelmesebb gondallal fogadták Szitnyay polgármester, Szentesay főjegyző és Kuti rendőrkapitány, a kik sokat bírdoztak a szobor létesülésén és az egész ünnep sikerültén. A leleplezésre az utak közül sokan fényes díszmagnyarban jelentek meg. A leleplezés ünnepé a daloskor szép énekével kezdődött. Utána Király Ernő lieumi tanár ünnepi beszédet mondott. Ezután Szitnyay polgármester gondjába fogadván a szobrot, a selmei polgárság hazaszeretendőt szölt, mely 1848-ban Erdőssyt, a branyicskői hőst nevelte. A polgármester beszéde után Vörös Ferenc alkalmi verset szavalt s végül Huszti Aladár, a bányász-akadémikusok ifjusági körének elnöke mondott talpraesett, tüzes beszédet, mely helkes visszhangot keltett a hallgatóság szívében. Ezután a koszorú letévesése következett. A leleplezés lelkes lakóma kávette.

— **Az iparosok nyugdíj biztosítása.** Ez a kérdés most mind sürűbben foglalkoztatja iparos körünket, hol végre belátták, hogy sokat mulasztottak a multban. Egyik tervezeten most dolgozik az Első magyar általános biztosító társaság, mely tervezet a rokkant iparosokra, az elhalt iparosok özvegyeire fog

kiterjeszkedni. Érdeklődéssel várjuk, hogy a társaság üdvös cölu kess munkálataival mikor lép a nyilvánosság elé.

— **Uj főgymnásiumi tanár.** Murányi János világi okleveles tanár a lévai kegyes tanítórendi főgymnásiumhoz segédtanárrá lett kinevezve.

— **A pinceszövetkezők** címen a földmivelésügyi m. kir. minisztérium kiadásában tanulságos füzet jelent meg, melyre a szőlőgazdák és az érdeklődőknek figyelmét ezennel felhívjuk. A füzet első fejeletében a pinceszövetkezők mibenlétét tárgyalja könnyen érthetően és világosan, utmutatással szolgál a szőlőgazdákra az ilyen szövetkezők alakítására, és gyakorlathól vett példák által bebizonyítja, hogy természetük akár mint mustot, akár mint bort a szövetkezők útján egy pár forinttal mindig jobb áron értékesíthetjük, magunknak állandó és biztos bevételt, borainknak pedig jó hímet szerezhetünk. A bor jobb értékesítésén kívül azonban egyéb célokat is szolgált a szövetkezők, nevezetesen a borkészítésnél előforduló melléktermények, törköly, sópró közös értékesítését, a szőlőbirtokosnak a termelésnél szükséges gépek, eszközök, anyagok beszerzését, a szőlőfelújítási hitel közös igénybevitelét és végül az együttes védekezést növényi, állati ellenségek vagy elemi csapások ellen. A második részben egy alapszabályminta van bemutatva. A hasznos és tanulmányos füzetet, mely különösen a kisebb gazdákon, a szegény embereknek óhajt segíteni, a földmivelési minisztérium illetékes osztálya a hozzáfutóknak ingyen küldi meg, beszereshető azonban a gazd. tudósítók, közzgazd. előadók és a borászati felügyelők útján is. Ismételtlen figyelembe ajánljuk.

— **Pályázati hirdetés.** A lévai kir. járásbírósigálal megüresedett és 500 frt. segélydíjjal javadalmazott joggyakornoki állás pályázat útján lévön betöltendő felhívja a lévai kir. járásbíró azokat a kik ez állást elnyerni óhajtják, hogy a kellőképen felszerelt és a pozsonyi kir. ítélő táblai elnök 6 nagyméltóságára címzett pályázati kérvényüket a lévai kir. járásbírónál legkésőbb október hó 25-ig nyújtsák be. Pogány Virgil kir. járásbíró.

— **A lévai sportegylet** f. hó 13-án pénteken d. u. 5 órakor a városbáza tanács-termében közgyűlést tart, melyre a tagokat ez uton is meghívja az igazgatóság.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

— **Legszébb asszony.** Az albumot megkaptam. Másfél hét multva elkészült vele. De eszébe kivettem belőle „Cognac aglegény” dalát, mely igazán meglátáson felel egy szeremesetlen-szerelmes házár-fühdangy regényét. Hogy a eszébe még lezse-oldecsölve, nem tudom, de azt remélem, hogy a nyílt, eszményesétől sem „Cognac”, sem a legszébb asszony nem fog ráni megnevelteni. — **Ö. L. Köszönet!** Sajnos, hogy csak a jövő számban jöhet. Az akció azonban a legszelebb moderen megindítottuk. Hisszük, hogy sikerre vezet. Édy a közelműnyezők! — **Rouge.** Fölöttébb meg vagyok elégedve. Csak annak a barokk szívnak a megnyilatkozása éjt kétsébe, mely szív bizonyos ideig állig-állig hallhatóan dobogott. Hogyan? Te napvilágra viszed szomorú bánatodat? Vagy elfordultál a kánesnok hitt metórtól, hogy új bátyványok áldozz? Vigyázz, Vigyázz! Hamis manapság minden bátyvány, ha lányokat ha asszonyokat hívják. Boldogságot ígér, de szíved vére szomjazik. Ne állj bátorul a veszedelem elé, mert bátornak mondanak ugyan ha belérolansz, de okosnak — ha kikerülsz. — **Mignon.** Akít feledni tudunk, azt nem szeretünk soha! Álom volt, belő álom, melyet a tavasz napsugara szűlték és neveltek fényessé, ragyogóvá és az ősz szele szakkított darabokra. De hát így szokott az lenni! Minden ringy-rougy . . .

!! Disznóvésznel a legellentállóbb !!

TISZTA VÉRŰ BERCKSCHIER

2 hónapos malacok

darabja 15 frétért kaphatók:

BÁRÓ NYÁRY BÉLA

Hont-Varsányi gazdaságában.

